

ПРОТОКОЛ

№ 452

гр. Пазарджик, 12.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседа на два. десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
А. Харизанова

при участието на секретаря А. Здр. Ненчева

Сложи за разглеждане докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20235200500140 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Не се явяват жалбоподателите- ответници Р. С. С., Л. И. У.-Ш. и М. П. Ф., редовно призова. Не се явява и пълномощникът им адв. П. Х. Х., редовно упълномощен.

Не се явяват ответниците по списъка на призова. те лица. Всички редовно призова. Явява се адв. А. Б. Ц..

Адв. Ц.: Представявам Й. К., Д. У., М. П., Л. Р., Г. Р., Г. А. У..

Ответникът Г. А. У., редовно призова. не се явява. За нея адв. А. Б. Ц..

Ответникът Ф. Г. И., редовно призован не се явява.

Жалбоподател- ищец И. Г. И., редовно призован не се явява и с посочен пълномощник от първата инстанция по списъка на лицата призова. по делото- адв. А. Б. Ц..

Жалбоподател- ищец Д. Г. Д., редовно призован не се явява и с посочен пълномощник от първата инстанция по списъка- адв. А. Б. Ц..

Ответникът В. Г. С., редовно призован не се явява и с посочен пълномощник от първата инстанция по списъка- адв. А. Б. Ц..

Ответникът Н. М. М., редовно призован не се явява и с посочен пълномощник от първата инстанция по списъка- адв. А. Б. Ц..

Ответникът В. Х. С., редовно призова. не се явява.

Ответникът М. С. С., редовно призова. не се явява.

Жалбоподател- ищец Г. М. Р., редовно призован не се явява. За него адв.А. Б. Ц..

Жалбоподател- ищец Х. С. С., редовно призован не се явява.

Жалбоподател- ищец Б. Х. С., редовно призован не се явява.

Жалбоподател- ищец- Й. Х. К., редовно призова. не се явява. За нея адв.А. Б. Ц..

Жалбоподател- ищец Л. М. Р., редовно призова. не се явява. За нея адв.А. Б. Ц..

Жалбоподател- ищец М. Л. П., редовно призова. не се явява. За нея адв.А. Б. Ц..

Жалбоподател- ищец Д. И. У., редовно призован. За него адв.А. Б. Ц..

Ответникът И. А. И., редовно призован не се явява.

Ответникът А. И. И., редовно призован не се явява.

Ответникът В. И. И., редовно призован не се явява.

Ответникът С. Т. У., редовно призова. не се явява и с посочен пълномощник от първата инстанция посочен по списъка- адв.А. Б. Ц..

Ответникът А. Б. М.- Сендева, редовно призова. не се явява.

Ответникът М. Б. С. В., редовно призова. не се явява.

Ответникът А. Б. С. Ф., редовно призова. не се явява.

Ответникът Г. М. Р., редовно призован не се явява и с посочен пълномощник от първата инстанция по списъка- адв.А. Б. Ц..

Ответникът Й. Г. Р., редовно призован не се явява и с посочен пълномощник от първата инстанция по списъка- адв.А. Б. Ц.

Съдът докладва постъпила молба от адв.П. Х., в качеството му на пълномощник на Р. С. С., Л. И. У.-Ш. и С. Т. У. и от същите от името на доверителите му се моли да бъде даден ход на делото в негово отсъствие, тъй като не са налице пречки за отлагане на делото. Заявено е, че се поддържат оплакванията на доверителите му, които подробно са развити в тяхната жалба като се счита, че решението на РС следва да бъде отменено, а

неоснователният иск на ищите отхвърлен. Оспорват се оплакванията на ищите, които са развити в Отговора на доверителките му против въззивната жалба на ищите. При условията на евентуалност поддържа се оплакването, че настоящото въззивно Решение е очевидно неправилно и се поддържа становище, че е недопустимо.

Адв. Ц.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото.

В днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, надлежно се представляват в процеса, поради което, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение №187/21.06.2018г., постановено по гр.д.№1086/2014г. по описа на РС- Велинград е признато за установено в отношенията между Б. И. Р., ЕГН ***** от гр.С. ж.к."С.", ул."Д.", бл.11А, вх.А, ет.6, ап.23, в качеството ѝ на наследник на Б. И. У. от една страна и С. Т. У. от гр.С., ул."Липранди" бл.107Б, вх."а", ет.4, ап.12; Р. С. С., с ЕГН *****, като правопреемник на починалата в хода на делото Н. П. С. от гр.С., район Л., ул."Бисер"№14, В. Т. К.- Ф., ЕГН ***** и М. П. Ф., ЕГН *****, като правопреемници на починалия в хода на делото П. С.Ф. от гр.С. и Л. И. Ш. от гр.С., район Възраждане, ж.к."Зона Б18"№4, ет.6, ап.30, всички като наследници на Ц. У., че Б. И. Р., ЕГН ***** е собственик на 31/600 ид.части идеални части от недвижим имот с пл.№5981 от кв.397, м."Клептуза" по пл.А. на Велинград, описан в дял 7-ми, т. 3 от съдебна спогодба от 27.12.1956г.

Признато е за установено в отношенията в отношенията между ищите Д. И. У., ЕГН *****, починал в хода на делото и заместен от наследниците си Г. А. У., ЕГН *****, Д. И. У. ЕГН ***** и Хилдегард Д.ова У. ЕГН *****, последната починала в хода на делото и заместена от Д. И. У. с ЕГН *****; Ф. Г. И., ЕГН *****; И. Г. И., ЕГН *****; Д. Г. Д., ЕГН 6303123518; К. Г. Г., ЕГН *****; В. Г. Г., ЕГН *****; Д. Н. М., ЕГН *****; И. А. И., с ЕГН *****, А. И.

И., с ЕГН ***** и В. И. И., с ЕГН *****, в качеството им на наследници на починалата в хода на делото Ж. Н. И., ЕГН 3008153434; Н. М. М., ЕГН *****; В. Х. С., ЕГН *****; М. С. С., ЕГН *****; Х. С. С., ЕГН 7101216234; Б. Х. С., ЕГН 3202086337; Б. Х. С., ЕГН 4301226234; Й. Х. К., ЕГН *****; В. Б.ва П., ЕГН *****; М.С.П., ЕГН *****- всички със съдебен адрес: гр.С., бул.”Витоша” №91, вх.А, ет.3, чрез адвокат А. Б. Ц. и Н. В. И., като наследници на Б. У. от една стрА. и ответниците С. Т. У. от гр.С., ул.”Липранди” бл.107Б, вх.”а”, ет.4, ап.12; Р. С. С. с ЕГН *****, като правопреемник на починалата в хода на делото Н. П. С. от гр.С., район Л., ул.”Бисер”№14, В. Т. К., ЕГН ***** и М. П. Ф., ЕГН *****, като правопреемници на починалия в хода на делото П. С.Ф. от гр.С. и Л. И. Ш. от гр.С., район Възраждане, ж.к.”Зона Б18”№4, ет.6, ап.30, всички като наследници на Ц. У., че ищите са съсобственици на идеални части от недвижим имот с пл.№5981 от кв.397 м.”Клептуза“ по плА. на Велинград, при следните грА.ци и съседи: п.им.№ 5025979; п.им.№ 5025980; п.им. № 5025986; п.им. № 5025982; п.им. № 5025975 и п.им. № 5025976, като притежават следните права на собственост: 1. Д. И. У., ЕГН *****- на 18/300 ид.части, съответно по заместване неговите наследници Г. У., Д. У. и Хилдегард У.- на по 6/300 ид.част ; 2. Ф. Г. И., ЕГН *****- на 6/300 ид.част; 3. И. Г. И., ЕГН *****- на 6/300 ид.част; 4. Д. Г. Д., ЕГН 6303123518- на 6/300 ид.част; 5. К. Г. Г., ЕГН *****1- на 6/300 ид.част; 6. В. Г. Г., ЕГН***** на 6/300 ид.част; 7. Д. Н. М., ЕГН *****- на 4/300 ид.части; 8. И. А. И., с ЕГН*****, А. И. И., с ЕГН ***** и В. И. И., с ЕГН *****, в качеството им на наследници на починалата в хода на делото Ж. Н. И., ЕГН 3008153434- на общо 4/300 ид.част; 9. Н. М. М., ЕГН *****- на 4/300 ид.част; 10. В. Х. С., ЕГН *****- на 6/300 ид.част; 11. М. С. С., ЕГН *****- на 6/300 ид.част; 12. Х. С. С., ЕГН 7101216234- на 6/300 ид част; 13. Б. Х. С., ЕГН 3202086337- на 18/300 ид.част; 14. Б. Х. С., ЕГН 4301226234 на 18/300 ид.част; 15. Й. Х. К., ЕГН *****- на 78/300 ид.части; 16. Г. М. Р., Л. М. Р. и М. Л. П., като наследници на починалата в хода на делото В. Б.ва П., ЕГН *****- на общо 12/300 ид. части, като са отхвърлени исковете по чл.97, ал.1 ГПК /отм./, съответно: на В. Г. Г., ЕГН***** и К. Г. Г., ЕГН *****1 за разликата от по 6/300 ид.части до пълните претендира. от по 9/300ид.части, както и иска на Й. Х. К., ЕГН ***** за разликата от 78/300 ид.части до

пълния претендиран от 90/300 ид. части, като неоснователни.

Отхвърлен е иска по чл.97, ал.1 ГПК /отм./ на М.С.П., ЕГН *****- всички със съдебен адрес: гр.С., бул."Витоша" №91, вх.А, ет.3, чрез адвокат А. Б. Ц. и Н. В. И., срещу С. Т. У. от гр.С., ул."Липранди" бл.107Б, вх."а", ет.4, ап.12, Н. П. С. от гр.С., район Л., ул."Бисер" №14, П. С.Ф. от гр.С. и Л. И. Ш. от гр.С., район Възраждане, ж.к."Зона Б18" №4, ет.6, ап.30, за признаване установено, че М.С.П. е собственик на 60/300 ид. части от недвижим имот с пл.№ 5981 от кв.397 м."Клептуза" по пл.А. на Велинград, при следните гр.А.ци и съседни: п.им.№ 5025979; п.им.№ 5025980; п.им. № 5025986; п.им. № 5025982; п.им. № 5025975 и п.им. № 5025976.

Отменено е Решение №2151/13.10.1997г. на ОСЗГ-Велинград, като незаконосъобразно.

Осъдена е С. Т. У. от гр.С., ул."Липранди" бл.107Б, вх."а", ет.4, ап.12; Р. С. С., с ЕГН *****, като правопреемник на починалата в хода на делото Н. П. С. от гр.С., район Л., ул."Бисер" №14, В. Т. К.- Ф., ЕГН ***** и М. П. Ф., ЕГН *****, като правопреемници на починалия в хода на делото П. С.Ф. от гр.С. и Л. И. Ш. от гр.С., район Възраждане, ж.к."Зона Б18" №4, ет.6, ап.30, да заплатят на ищите, без М.С.П., ЕГН *****, сумата от 1105,84 лв. /хиляда сто и пет лева и 84ст./- разноски по делото.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от адв.П. Х. Х. от АК-Пазарджик, в качеството му на пълномощник на В. Т. К.- Ф., Р. С. С., Л. И. У.-Ш. и М. П. Ф..

Твърди се, че обжалваното решение е недопустимо, а при условията на евентуалност е нищожно, както и неправилно.

Относно недопустимостта на решението се визира, че решението е постановено при нередовни иски молби.

Приема се, че решението е недопустимо и защото е постановено при недопустими иски с правно основание чл.97, ал.1 от ГПК /отм./, вместо в специално исково производство за разрешаване на спорове за материални права върху бивши земеделски земи по реда на чл.14, ал.4 от ЗСПЗЗ.

Сочи се, че решението е недопустимо и заради недопустим диспозитив

/четвърта част от решението/, с който е отменено решение №2151/13.10.1997г. на ОСЗГ гр.Велинград. Съдът не е сезиран с такова искане от ищците. Освен това, то не може да бъде дори направено от ищците в настоящото исково производство, тъй като производствата по отмяна или изменение на Решенията на поземлените комисии, като особени юрисдикции са административни по ЗСПЗЗ.

Относно нищожността се твърди, че нищожни са съдебните решения, правните последици от които не могат да бъдат разбрани и при най-внимателно тълкуване. В тази насока се приема, че грешките допуснати и от последния състав на РС- Велинград, както и грешките на предишните съдебни състави на Районен съд, постановили няколко обезсилени първоинстанционни решения се дължат на пороците на нередовните иски молби на ищците, които пороци, заради преклузиите в закона, не могат да бъдат отстранени във възобновените последващи първоинстанционни производства. Счита се, че са налице разминавания в търсените квоти, като нередовните искания на всеки от ищците са били едно от основанията за обезсилване на предходните първоинстанционни решения.

Твърди се, че решението остава неразбрано и защото липсва диспозитив за непризнатата и неотхвърлена разлика по визирания жалбата три пункта.

Заради тези несъответствия не става ясно и как са присъдени разноски, които само се дължат от ответниците, защо не са разпределени разноските на всеки един от ответниците, както и защо всеки от многото ищци не е бил осъден да заплати съответни разноски на всеки от ответниците, изчислен и по компенсация.

Визира се, че най-голямата неяснота, като правна последица от решението е относно собствеността на целия имот, като след отмяната на Решението на ПК- Велинград се трансформира в общинска собственост, като нито ищците, нито ответниците повече нямат основание да претендират права на собственост в съответни квоти върху този вече „невъзстановен“ земеделски имот.

Твърди се, че решението е неправилно, поради съществено нарушаване на съдопроизводствените правила, необоснованост и незаконосъобразност.

Относно същественото нарушение на съдопроизводствените правила се сочи, че съдът не е следвало да се произнася по същество с решение по

недопустимите претенции, а е следвало да прекрати производството по тях, като ясно посочи пороците на исковите молби.

Твърди се, че са допуснат и нарушения по чл.235, ал.2 и 3 от ГПК, като не са обсъдени всички възражения и доводи на ответниците, съпоставени с приетите по делото многобройни доказателства, преценени в тяхната съвкупност.

Визира се, че в мотивите на решението са допуснати очевидни фактически грешки, като в частта от тяхното съдържание, която съдът е започнал да обсъжда част от оспорваната на ответниците е прибавено съдържание, очевидно отнасящо се за друг съдебен спор, между други страни, който не е предмет на другото настоящото дело.

Относно необосноваността се твърди, че имотът, за който ищите водят дело е друг и се намира на друго място.

Твърди се, че решението е и незаконосъобразно. В този аспект са сочили, че процесният имот е бил общо притежание на двамата братя Цветко и Б. У.и. Същият обаче е бил разделен през 1958г. по време на вече приключилата колективизация, като в делбата въобще не са участвали наследниците на Ц. У.. Приема се, че само на това основание, делбата е нищожна. Освен това, тя не е била вписана в деня, в който делбеното производство е приключило, а вписването е извършено няколко години по-късно.

Визира се, че следва да се има предвид, че правни действия на разпореждане със земеделски имоти извършени по време, когато вече са били обобществени в ТКЗС, не поражда правни последици, като в този смисъл е и законодателна промяна в ЗН, предвиждаща неотноситимост на отказите от наследство, отнасящи се за обобществените наследствени земеделски имоти.

Искането е обжалваното решение, да се обезсили изцяло по правилата на чл.270, ал.3 от ГПК, или да се прогласи изцяло за нищожно по правилата на чл.270, ал.1 от ГПК или да се отмени, като неправилно по правилата на чл.271 от ГПК.

Моли се за присъждане съдебни инстанции, вкл. и за настоящата въззивна инстанция.

В срок е постъпил писмен отговор от адв.А. Ц., в качеството ѝ на пълномощник на Й. Хр. К., И. Г. И., Д. И. У., М. Л. П., Г. А. У., Ф. Г. И., В.

Хр.С., Д. Г. Д., Костадин Г. Г., В. Г. Г..

В него е изложено становище, че жалбата не отговаря на императивните изисквания на чл.260, т.3 от ГПК, тъй като в същността и не са изложени конкретни указания в какво се състои порочността на съдебното решение. Изброени са бланкетно всички хипотези на порочност на съдебния акт, с които закона обвързва възможността за въззивно обжалване, но по същество не се сочат конкретни аргументи.

Излагат се подробни доводи в насока неоснователността на възраженията за недопустимост, за нищожност, за неправилност, нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост, съответно незаконосъобразност.

Искането е да се остави без разглеждане подадената от процесуалния представител на ответниците адв. Х. въззивна жалба, с оглед съдържанието на същата и при съобразяване разпоредбата на чл.260 от ГПК, че такава липсва.

При условие на евентуалност се моли да се отхвърли изцяло жалбата, като неоснователна и недоказана и се остави в сила решението, в частта в която, същото не е обжалвано от ищите в първото инстанционно производство.

Моли се за присъждане на разноски пред въззивната инстанция.

Постъпил е писмен отговор от страна на адв.Н. В. И., в качеството ѝ на пълномощник на ищите Л. М. Р., Г. М. Р., Б. Х. С., Б. Х. С., В. Х. С., М. С. С., Х. С. С. и други.

В него се оспорва подадената въззивна жалба, като се приема, че тя е неоснователна.

В тази връзка са изложени подробни съображения относно неоснователността на направените възражения направени със същата.

Искането е да се отхвърли изцяло подадената въззивна жалба и се потвърди обжалваното решение.

Против цитираното по-горе решение е постъпила въззивна жалба от страна на адв.А. Ц. от САК, в качеството ѝ на пълномощник на Й. Хр. К., Д. И. У. и М. Л. П., в частта относно определените от съда квоти в съсобствеността между ищите по делото, част от тях заместени в хода на съдебното производство от техните наследници по силата на наследяване по закон и/или

завещА.е, както в отношенията помежду им, така и в отношенията с ответниците по предявения установителен иск.

Счита се, че решението в тази му част е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие със събрА.я по делото доказателствен материал.

Обжалва се решението в частта, в която са определени и изчислени квотите в съсобствеността на процесния имот на следните ищци: Й. Хр.К., Д. И. У., Г. А. У., М. Л. П., Б. И. Р., К. Г. Г. и В. Г. С., както и в частта, в която са отхвърлени исковите претенции по чл.97, ал.1 ГПК /отм/, на Й. Хр. К. за разликата от 78/300 ид.части до пълния предявен размер от 90/300ид.ч. и на К. Г. Г. и В. Г. С. за разликата от 6/300 ид.части за всеки от тях до пълния предявен размер от по 18/600 ид.ч. /при съкращение до 9/300 ид.части /за всеки от тях.

Обжалва се решението и в частта, в която са определени наследниците на ищцата В. Б.ва У., починала в хода на процеса и са изчислени квотите им в съсобствеността в процесния имот в отношенията с другите ищци, респ. в правата им срещу ответниците по установителния иск.

Твърди се, че решението е неправилно и постановено в нарушение на материалния закон от една стрА., а от друга е постановено в несъответствие с доказателствения материал в обжалвА.та му част.

В тази насока са изложени подробни съображения със съответни изчисления на квотите.

Искането е да се уважи изцяло подадената жалба от доверителите й, като основателна и доказА. и се отмени решението, само в частта определените от съда квоти в съсобствеността между ищците, като се определят правата на съсобственост на всеки един от съсобствениците при подвеждане на идеалните части под знаменател 600, както следва: Г. М. Р.- 72/600ид.части; Л. М. Р.- 72/600ид.части; Й. Х. К.- 180/600ид.части; В. С. С.- 12/600ид.части; М. С. С.- 12/600ид.части; Х. С. С.- 12/600ид.части; Б. Х. С.- 36/600ид.части; Б. Х. С.- 36/600ид.части; Д. Н. М.- 8/600ид.части; Общо за И. А. И., А. И. А. и В. И. И.- 8/600ид.части; Н. М. М.- 8/600ид.ч.; Костадин Г. Костадинов- 18/600ид.части; В. Г. С.- 18/600ид.части; Б. И. Р.- 36/600ид.части; Ф. Г. И.- 2/600ид.части; И. Г. И.- 12/600ид.части; Д. Г. Д.- 12/600ид.ч.; Г. А. У.- 9/600ид.части и Д. И. У.- 27/600ид.части.

Искането е да се отмени решението в частта, в която неправилно и незаконосъобразно са отхвърлени претенциите на ищците Й. Хр.К., К. Г. Г. и Вселен Г. С. до пълния предявен размер и се постанови друго, с което се определи, че същите притежават следните права на съсобственост върху процесния имот: Й. Х. К.- 180/600ид.части; К. Г. Г.- 18/600ид.части; В. Г. С.- 18/600ид.части;

Искането е да се отмени съдебното решение, в което са определени идеалните части от собствеността по отношение на Др.У., Г.У., Бл.У., Г.Р. и Л.Р. и вместо него се постанови друго, с което по отношение: на ищецът Д. И. У. се определи, че същия е собственик на 27/600ид.части, вместо на 6/300ид.части или при подвеждане по знаменател 600- 12/600ид.части; на ищецът Г. А. У. се определи, че същата е собственик на 9/600ид.части, вместо на 6/300ид.части; на ищецът Б. И. Р. се определи, че същата е собственик на 36/600ид.части, вместо определените 4/300ид.части подведено към знаменател 600- 8/600; на ищецът Л. М. Р. се определи, че същата е собственик на 72/600ид.части, вместо определените 4/300ид.части подведено под знаменател 600- 8/600.

Моли се за присъждане на сторените пред въззивната инстанция разноски.

Постъпил е писмен отговор на тази въззивна жалба от стрА. на адв.П. Х. Х. от АК- Пазарджик, в качеството му на пълномощник на В. Т. К.- Ф., Р. С. С., Л. И. У.- Ш. и М. П. Ф.. В него се оспорва същата подадена от адв.А. Ц., само като представител на посочените в нея трима въззивника, които са малка част от общо 21-те ищци, представляваА. от същия пълномощник.

Твърди се в същия, че в настоящата жалба страда от много пороци, заради част от които се приема, че същата е недопустима. Освен това се счита, че изложените в нея оплаквА.я са неоснователни.

Визира се, че въззивната жалба е редакционно неясна, като в уводната част, от името на трима въззивници се обжалва цялото решение въпреки, че в нея са конкретизирА. оплаквА.я против отделни части от решението, промяната, която се търси и заради която е формулирано искането на въззивниците, касае цялото решение. Така в последната част на въззивната жалба, въпреки, че е подчертано оплакване „относно определението от съда квоти в съсобствеността между ищците по делото“ се формулира искане за

промяна на квотите на всички ищци, включително и за тези 18-ма от тях, които не са подали въззивна жалба.

Сочи се, че друго „частично оплакване“, формулирано по-напред в същата жалба и отнасящо се за знаменателя в дробите на квотите „600“, вместо „300“, формулиран в решението на съда, също се отнася за цялостна промяна на решението.

Визира се, че пълномощникът на ищите отново не изчислява и не посочва общ знаменател на квотите на всички ищци, защото предлага обща квота от 8/600 за трима от необжалвалите решението ищци: И. А. И., А. И. И. и В. И. И..

Приема се, че не е проблем на В. Т. К.-Ф., Р. С. С., Л. И. У.-Ш. и М. П. Ф., какъв е размера на признатите с решението дялове на ищите и дали въззивниците са оцетени от по-големите квоти на остА.лите необжалвали решението.

Твърди се, че за допустимостта на производството е от значение липсата на представителна власт от стрА. на пълномощничката на тримата въззивници, която същевременно е пълномощник и на остА.лите 18 ищци. В тази насока се приема, че е очевидно, че настоящите трима въззивници, които са ищци по делото имат противоречиви интереси с остА.лите „доволни от решението“ ищци.

Счита се, че само заради този порок тази въззивна жалба е недопустима и производството по нея следва да се прекрати.

Твърди се, че всички грешки, които са допуснати в първоинстанционното решение и които вече са посочени във въззивната жалба против решението на тези ответници са резултат от нередовни искиви молби, заради което всички множество първоинстанционни решения, постановени от отделни състави на РС-Велинград са били порочни и са били обезсилвА..

Приема се, че това решение следва да бъде обезсилено, и че производството по нередовни искиви молби на ищите следва да бъде прекратено, тъй като не съществуват процесуални възможности по ГПК/отм/, техните нередовности да бъдат отстранени.

Моли се за присъждане на разноски за изготвяне на настоящия отговор.

Срещу цитираното по-горе е постъпила въззивна жалба от адв.И., в качеството ѝ на пълномощник на Л. М. Р., Г. М. Р., Б. Х. С., Б. Х. С., В. Х. С., М. С. С., Х. С. С. в частта, в която първоинстанционния съд е отхвърлил иска на починалия в хода на делото М.С.П. на мястото на когото са конституирани неговите наследници, а именно: М. Л. П.- негова съпруга, Г. М. Р.- негов син и Л. М. Р.- негова дъщеря.

Счита се, че решението в тази му част е неправилно.

В тази насока се изразява несъгласие с мотивите на съда, че с представения по делото договор за продажба на наследство, сключен между ищцата В. Б.ва П. и М.С.П. процесният имот не е преминал в собственост на М.С.П., тъй като макар и В. а го наследява от баща си, той е бил предмет на проведената между ищите съдебна делба от 27.12.1956г. и тя го е придобила на друго основание. Приема се, че този извод е неправилен, като в тази насока се излагат съображения.

При постановяване на решението се твърди, че съдът неправилно е приел в мотивите, че М.С.П. е съпруг на починалата в хода на делото ищца В. П., а М. П., Г. Р. и Л. Р. са негови деца. Сочи се, че от представеното по делото удостоверение за наследници на ищца М.С.П., послужило за конституиране като ищци в процеса е видно, че неговите наследници са М. Л. П.- съпруга, Г. М. Р.- син и Л. М. Р.- дъщеря.

В този смисъл се излагат доводи в насока за получени различни дялове в процесния имот.

Обжалва се решението и в частта, в която съдът не присъжда разноси на ищца М.С.П. на основание посочени аргументи за сключения между него и В. Б.ва П. договор за продажба на наследство.

В случай, че се приеме, че решението в частта, с която е отхвърлен искът на М.С.П. е правилно, то се моли да се има предвид, че В. Б.ва П. се е разпоредила с имущество по силата на завещателно разпореждане, послужило за основание на нейно място да бъдат конституирани Г. М. Р. и Л. М. Р., поради което нейните $\frac{6}{25}$ ид.части – $\frac{1}{5}$ от Б. У. и $\frac{1}{25}$ от Цветанка У. ще се разделят между Г. и Л. и всеки от тях ще следва да получи по $\frac{3}{25}$ ид.ч.

Обжалва се решението и в частта, в която на ищцата Й. Х. К. е определен дял от процесния имот в размер на $\frac{78}{300}$ ид.ч. и е отхвърлен иска

над тази част, тъй като същата е получила от леля си Зорка по силата на завещА.е от 03.10.1992г. представено по делото 6/25ид.ч.- 1/5ид.ч. Зорка е получила при делбата на процесния имот и 1/25ид.ч. в наследство от сестра си Цветанка и от майка си Мария 3/50ид.ч. или общо тя притежава 90/300ид.ч.

Обжалва се решението и в частта, в която на наследниците на Д. И. У. са определени в дял по 6/300ид.ч. Така определените идеални части са неправилни. В този смисъл се излагат съображения в насока какви са идеалните части.

Обжалва се решението и в частта, в която искът на Б. И. Р. е отхвърлен за частта над 31/600ид.ч., тъй като в изпълнение на указА.е на съда, с нарочна молба, изрично са уточнени претендирА.те идеални части, което уточнение не представлява изменение на иска по смисъла на чл.116 от ГПК /отм/, а представлява отстраняване на нередовност на исковата молба, за което е получено изрично указА.е на съда, което е изпълнени, съгласно разпоредбата на чл.100 от ГПК /отм/.

Обжалва се решението и в частта, в която на наследниците на Й. И. Г.- К. Г. Г. и В. Г. Г. е определен дял по 6/300ид.ч. за всеки един от тях, като над тази част искът е отхвърлен. Приема се, че така определените идеални части са неправилни, тъй като Й. И. Г. наследява от баща си И. Б.в У. 3/50ид.ч. или 18/300ид.ч. След нейната смърт, синовете й наследяват по 9/300ид.ч. или 18/600ид.ч. всеки един от тях. Посочва се, че приведени към общ знаменател 600, дробите на остА.лите ищци, са както следва: Г. У. 9/600+ Д. У. 27/600+ Ф. И.- 12/600+ И. И.- 12/600+ Д. Д. 12/600+ К. Г. 18/600+ В. Г. 18/600+ Д. М. 8/600+ И. И., А. И. и В. И. 8/600ид.ч.+ Н. М. 8/600ид.ч.+ В. С. 12/600+ М. С. 12/600+ Х. С. 12/6003 Б. С. 36/600+ Б. С. 36/600ид.ч.+ Й. К. 180/600+ М. П. 40/600ид.ч.+ Г. Р. 52/600+ Л. Р. 52/600= 600/600.

Искането е да се постанови решение, с което се отмени обжалваното решение в обжалвА.те му части и вместо него се постанови друго с което да се съобразят дела на ишците, както следва:

В случай на уважаване аргументите отнасящи се до сключения между В. Б.ва П. и М.С.П. договор за продажба на наследство: за М. Л. П. 1/15ид.ч.= 20/300ид.ч. /40/600/; за Г. М. Р. 1/15ид.ч.+ 1/50ид.ч.= 26/300ид.ч. /52/600/; за Л. М. Р. 1/15ид.ч. + 1/50ид.ч.= 26/300ид.ч. / 52/600/.

Моли са за присъждане на разносните заплатени от наследодателя им-

ищец в настоящото производство М.С.П..

В случай на неуважаване на аргументите изложени в жалбата се посочват следните квоти, а именно: за Г. М. Р.- $3/25_{\text{ид.ч}} = 36/300_{\text{ид.ч.}} / 72/600/$; за Л. М. Р.- $3/25_{\text{ид.ч.}} = 36/300 / 72/600/$; за ищцата Й. Х. К. $90/300_{\text{ид.ч.}} / 180/600/$; за ищцата Г. У.- $9/600_{\text{ид.ч.}}$; за ищеца Д. У.- син на И. У.- $9/600 + 9/300 = 27/600_{\text{ид.ч.}}$; за ищеца К. Г. Г.- $18/600$; за ищеца В. Г. Г.- $18/600_{\text{ид.ч.}}$; за ищцата Б. Р.- $36/600_{\text{ид.ч.}}$.

Писмени отговори на тази въззивна жалба не са постъпили.

Против цитираното по- горе решение е постъпила въззивна жалба от адв.А. Ц., в качеството ѝ на пълномощник на И. Г. И., Г. А. У., Д. Г. Д. в частта относно определените от съда квоти в съсобствеността между ищите по делото, част от тях заместени в хода на съдебното производство от техните наследници по силата на наследяване по закон и/или завещА.я, както в отношенията помежду им, така и в отношенията с ответниците по предявления установителен иск.

Счита се, че в тази му част решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие със събрА.я по делото доказателствен материал.

Обжалва се решението в частта, в която са определени и изчислени квотите в съсобствеността на процесния имот на следните ищци: Й. Хр.К., Д. И. У., Г. А. У., М. Л. П., Б. И. Р., К. Г. Г. и В. Г. С., както и в частта в която са отхвърлени исковите претенции по чл.97, ал.1 от ГПК /отм/ на Й. Хр.К. за разликата от $78/300_{\text{ид.ч.}}$ до пълния предявен размер от $90/300_{\text{ид.ч.}}$ и на К. Г. Г. и В. Г. С. за разликата от $6/300_{\text{ид.ч.}}$ за всеки от тях до пълния предявен размер от по $18/600_{\text{ид.ч.}}$ /при съкращение от $9/300_{\text{ид.ч.}}$ за всеки от тях.

Обжалва се решението и в частта в която са определени наследниците на ищцата В. Б.ва У., починала в хода на процеса и са изчислени квотите им в съсобствеността в процесния имот в отношенията с другите ищци, респ. в правата им срещу ответниците по установителния иск.

Счита се, че решението е неправилно и постановено в нарушение на материалния закон от една стрА., а от друга е постановено в несъответствие с доказателствения материал в обжалвА.та му част.

В този смисъл се излагат подробни съображения, като всички идеални

част от правото на собственост на всеки един от ищите следва да се подведат под общ знаменател 1800.

В остА.лата част на решението се приема, че то е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Искането е да се уважи подадената въззивна жалба, като доказА. и основателна и се отмени обжалваното решение, само в частта относно определените от съда квоти в съсобствеността между ищите по делото, като се определят правата на съсобственост за всеки от съсобствениците при подвеждане на идеалните части под знаменател 600, както следва: Г. М. Р.- 243/1800ид.ч.; Л. М. Р.- 243/1800ид.ч.; Й. Г. Р.- 54/1800ид.ч.; Й. Х. Р.- 540/1800ид.ч.; В. С. С.- 36/1800ид.ч.; М. С. С.- 36/1800ид.ч.; Х. С. С.- 36/1800ид.ч.; Б. Х. С.- 108/1800ид.ч.; Б. Х. С.- 108/1800ид.ч.; Д. Н. М.- 24/1800ид.ч.; Общо за И. А. И., А. И. А. и В. И. И.- 24/1800ид.ч.; Н. М. М.- 24/1800ид.ч.; К. Г. Г.- 54/1800ид.ч.; В. Г. С.- 5/1800ид.ч.; Ф. Г. И.- 36/1800ид.ч.; И. Г. И.- 36/1800ид.ч.; Д. Г. Д.- 36/1800ид.ч.; Г. А. У.- 27/1800ид.ч.; Д. И. У.- 81/1800ид.ч.

Иска се да се отмени решението, в частта в която неправилно и незаконосъобразно са отхвърлени исковите претенции на ищите Й. Хр.К., К. Г. Г. и В. Г. С. до пълния предявен размер и се постанови друго с което да се определи, че същите притежават следните права на съсобственост на процесния имот: Й. Х. К.- 540/1800ид.ч.; Константи Г. Г.- 54/1800ид.ч.; В. Г. С.- 54/1800ид.ч.

Иска се да се отмени съдебното решение в частта, в която са определени идеалните части от собствеността по отношение на: Др.У., Г.У., Бл.У., Г.Р. и Л.Р. и вместо него се постанови друго, с което по отношение на: ищецът Д. И. У. се определи, че същия е собственик на 81/1800ид.ч.; на ищецът Г. А. У. се определи, че същата е собственик на 27/1800ид.ч.; на ищецът Г. М. Р. се определи, че е собственик на 243/1800ид.ч.; а ищецът Л. М. Р. се определи, че е собственик на 243/1800ид.ч.

Моли са за присъждане на сторените във въззивната инстанция разноси.

Приложени са с жалбата два броя удостоверения за наследници.

На тази въззивна жалба е постъпил единствено писмен отговор от стрА.

на адв.П. Х., в качеството му на пълномощник на В. Т. К.- Ф., Р. С. С., Л. И. У.- Ш. и М. П. Ф..

Визира се в същия, че връчената му въззивна жалба от адв.А. Цекова е идентична с въззивната жалба изпратена му от РС- Велинград по същото дело със Съобщение от 20.11.2018г., получено от него на 26.11.2018г. Приема се, че против същата жалба в законовия срок е подаден писмен отговор заведен с вх.№5681/05.12.2018г. с оглед на което се приема, че липса правен интерес и основА.е за подаване на нов, различен отговор против същата жалба.

Писмени отговори от другите стрА. в процеса на са постъпили.

Адв. Ц.: - Нямам възражение по доклада. Оспорвам въззивната жалба. Поддържам съображенията изложени в писмения отговор на същата. Нямам доказателствени искА.я. Няма да соча други доказателства и считам, че делото е изяснено от фактическа стрА..

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗА.Я

Адв. Ц.: - Ув. Окр. Съдии, моля да постановите решение, с което да уважите подадената от мен жалба в частта, в която е обжалван съдебния акт досежно определените от първоинстанционния съд квоти между доверителите ми в собствеността предмет на спорното право е установителен иск за право на собственост спрямо ответниците по иска. Моля да уважите и съображенията ми за неоснователност на въззивната жалба подадена от адв.Х.. Поддържам всички съображения, които съм изложила в подадената от мен въззивна жалба и моля да приемете и като аргументи по съществото на правния спор, който се развива в настоящата инстанция. Ще моля да съобразите настъпилите обстоятелства при определяне на квотите на съсобственост между доверителите ми с оглед новите обстоятелства свързА. с отказ от наследство. Моля за срок за писмени бележки. Ще претендирам разноски сторени в настоящата инстанция свързА. с таксите за възивно обжалване. Представям списък с разноски.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезА.я за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

ДАВА на адв.Ц. 10-дневен срок, считано от днес за представяне на писмени бележки.

Протоколът се изготви в съдебно заседА.е, което приключи в 11:15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____